

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/239/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915210029
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7915210029.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Jozefa Maruščáka v spore žalobkyne: Y. V., W.. XX.XX.XXXX, F. U. M., F.X. W. XXX/X, zastúpenej JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Škultétyho č. 3, proti žalovaným: 1. Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31320155, 2. Platiť sa oplatí, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 45684618, 3. L. S., W.. XX.XX.XXXX, F. U. M., R. Q. X.XXX/XX, zastúpený JUDr. Valériou Vassovou, advokátkou, so sídlom v Trebišove, Pribinova 2246/2, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 30. apríla 2018 sp. zn. 15C/397/2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaným v 1. a 3. rade p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 30. apríla 2018 č.k. 15C/397/2015-302 zamietol žalobu (výrok I.) a žalovaným v 1., 2. a 3. rade priznal nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa pôvodne domáhala uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností presne špecifikovaných v žalobe. Na základe návrhu žalobkyne zo dňa 23.7.2015 súd uznesením zo dňa 16.9.2015 rozhodol o pristúpení žalovaného v 3. rade do konania a pripustil zmenu petitu žaloby tak, že predmetom konania je určenie, že dobrovoľná dražba osvedčená notárskou zápisnicou č. N 676/215, Nz 24588/2015, NCRIs 25153/2015 zo dňa 14.7.2015, predmetom ktorej boli v žalobe špecifikované nehnuteľnosti je absolútne neplatná. Žalobkyňa žalobu odôvodňovala tým, že dňa 15.5.2009 uzatvorila zmluvu o financovaní bývania (ďalej Zmluva o úvere), ktorej súčasťou boli základné podmienky o úvere. Úver bol rozdelený na dve časti, a to na hypotekárny úver vo výške 29.750 € a spotrebný úver vo výške 4.250 € a bol poskytnutý na nadobudnutie nehnuteľností. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky VÚB a.s. na poskytnutie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby. Žalobkyňa, ako dlžníčka uzatvorila so žalovaným v 1. rade, ako veriteľom dňa 30.04.2009 aj Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru na sumu 6.660 €. Medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade bola uzatvorená aj zmluva o zriadení záložného práva, predmetom ktorej boli v žalobe presne špecifikované nehnuteľnosti. Žalovaný v 2. rade žalobkyni listom z 28.10.2014 oznámil začatie výkonu záložného práva a doručil jej oznámenie o dobrovoľnej dražbe.

Znalkyňa K.. K. O. na podnet žalovaného v 2. rade vypracovala znalecký posudok, kde stanovila všeobecnú cenu nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom výkonu záložného práva na 37.800 €. Žalobkyňa namietala nízku cenu stanovenú v znaleckom posudku a zároveň namietala, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej uviedla, že zmluva o úvere v časti spotrebného úveru neobsahuje náležitosti, ktoré musí obsahovať v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tiež tvrdila, že realizáciou dražby dochádza k porušeniu jej ústavného práva na obydlie zaručené

a práva vlastníť majetok zaručených a chránených Ústavou SR. Zo Zmluvy o financovaní bývania zaplatila sumu 9.440,01 € a na Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru z 30.04.2009 uhradila 3.138,92 €. V priebehu konania žalobkyňa vznesla aj

ďalšie námietky spochybňujúce platnosť dražby, a to, že žalovaný v 1. rade nebol oprávnený na začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, pretože zmluva o financovaní bývania nemá riadne náležitosti zmluvy. Namietala, že zmluva neobsahuje ustanovenie umožňujúce banke úver zosplatiť a základné podmienky úveru ani VOP neboli ňou podpísané, preto sa nestali súčasťou zmluvy. Dražbou došlo k porušeniu zásady proporcionality, keďže predmetom dražby bola nehnuteľnosť v trhovej hodnote cca 53.000 €, ktorú znalkyňa ohodnotila na 45.000 € a nehnuteľnosť bola napokon vydražená za 28.350 €.

3. Právne vec posúdil podľa § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. spolu s § 151a, § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 12 ods. 1 až 5, § 16 ods. 6, § 17 ods. 1 písm. k/, § 21 ods. 2, § 22 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu konania dražby (ďalej len ZoDD), ako aj podľa § 25 ods. 1,2 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok). Konštatoval, že vo vzťahu k žalobkyni žalovaný v 2. rade, ako dražobník, splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení zák.č. 527/2002 Z.z.. (ZoDD). Nebolo sporu o tom, že žalobkyni bol riadne doručený znalecký posudok vypracovaný znalkyňou K.. K. O. č. 146/2017 dňa 27.11.2014, ktorého zadávateľom bol žalovaný v 2. rade (dražobník). Žalobkyňa v zákonnej lehote nevznesla po začatí dražobného konania až do jeho ukončenia námietky voči cene nehnuteľnosti určenej znaleckým posudkom K.. K. O. č. 146/2014 zo dňa 27.11.2014 v zmysle § 12 ods. 5 ZoDD. Mal za to, že žalobkyňa na svoje tvrdenie o podhodnotení ceny nehnuteľnosti uvedenej v znaleckom posudku ku dňu konania dražby nepredložila súdu žiaden relevantný dôkaz, pretože za relevantný dôkaz nemožno pokladať vyjadrenia realitných kancelárií s ohľadom na predložený posudok znalca. K argumentácii žalobkyne súd uviedol, že nesporne nie je povinnosťou žalobkyne (je jej právom) namietat' proti ohodnoteniu predmetu dražby v zmysle § 12 ods. 5 ZoDD v 10-dňovej lehote od doručenia znaleckého posudku, ani žiadať vyhotovenie nového znaleckého posudku iným znalcom, no pokiaľ žalobkyňa toto svoje právo nevyužila, jej námietka po tom, čo bola nehnuteľnosť vydražená, nemôže právne obstáť a žalobkyňa sa nemôže úspešne domáhať vyhlásenia neplatnosti dražby s odôvodnením, že cena nehnuteľnosti sa zdá byť žalobkyni podhodnotená. Súd v tejto súvislosti poznamenal, že ceny nehnuteľností sa na trhu pohybujú, čím môže byť spôsobený rozdiel v hodnote nehnuteľnosti, no dôkazné bremeno je na strane žalobkyne. Žalobkyňa však nepredložila relevantný dôkaz o tom, že cena nehnuteľnosti je vyššia. Znalecký posudok vypracovaný tou istou znalkyňou v roku 2009 (č. 41/2009), teda päť rokov pred konaním dražby nemôže byť dôkazom o hodnote nehnuteľnosti v čase dražby, keďže ceny nehnuteľnosti na trhu s nehnuteľnosťami nie sú stabilné. Hodnota nehnuteľnosti sa pohybuje v závislosti od ponuky a dopytu. Ani potvrdenia realitných kancelárií nie sú dôkazom, ktorý by mohol spochybniť cenu určenú znaleckým posudkom, kde znalec hodnotí konkrétnu nehnuteľnosť v závislosti od jej stavu, polohy a dopytu. Znalec je osobou, ktorá priamo v znaleckom posudku podpisuje doložku o tom, že si je vedomá trestných následkov nepravdivého znaleckého posudku. Navyše určenie ceny draženej nehnuteľnosti v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 3 Cdo 233/2010, nemá za následok neplatnosť dražby. Poukazujúc na argumentáciu žalovaného v 1. rade, mal súd za to, že až samotný výsledok dražby môže odpovedať na otázku, akú má nehnuteľnosť hodnotu za ktorú môže byť predaná, aká je trhová cena nehnuteľnosti (rozhodnutie NS ČR č. 20Ddo 1083/2005 zo dňa 17.08.2005). Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že došlo k porušeniu zásady proporcionality, táto s poukazom na vyššie uvedené, ako aj na skutočnosť, že hodnota nehnuteľnosti určená znalcom predstavovala 37.800,-Eur, ktorá suma nepokryla ani samotnú výšku dlhu žalovanej, nemôže obstáť. Súd poukázal na ust. § 16 ods. 6 ZoDD, ako i na to, že sa jednalo o opakovanú dražbu. Nehnuteľnosť bola vydražená za sumu 28.350,-Eur, ktorá výška zodpovedá trom štvrtinám hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom.

5. Vychádzal z úvahy, že ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. umožňuje dražobníkovi domáhať sa neplatnosti dražby v prípade neplatnosti záložnej zmluvy. Pokiaľ žalobkyňa namietala rozpor

so zákonom čl. VIII bod 1 záložnej zmluvy, súd dal do pozornosti, že v danom článku VIII bod 1 je uvedené, že záložný veriteľ je oprávnený uspokojiť sa pri výkone záložného práva spôsobom určeným v tejto zmluve, alebo predajom zálohu na dražbe podľa zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách alebo podľa osobitných zákonov. Uzavrel, že ide o zákonom dovolený postup výkonu záložného práva. Zároveň zdôraznil, že pokiaľ sú v čl. VIII bod. 1 a 2 uvedené aj iné možnosti výkonu záložného práva, tak pre posúdenie neplatnosti záložnej zmluvy po skončení výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, nemôžu mať ostatné možnosti vplyv na platnosť zmluvy. Mohla by prichádzať do úvahy iba neplatnosť iných spôsobov výkonu záložného práva, avšak dohoda účastníkov zmluvy o výkone záložného práva spôsobom predaja na verejnej dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z. je plne súladná s platnou právnou úpravou. Preto aj záložná zmluva v časti o výkone záložného práva predajom na verejnej dražbe je platná. Iný dôvod neplatnosti záložnej zmluvy žalobkyňa neuviedla.

6. K tvrdeniu žalobkyne, že neplatnosť záložnej zmluvy je odôvodniteľná existenciou neplatných podmienok v úverovej zmluve, súd uviedol, že úver poskytnutý žalobkyni na základe Zmluvy o poskytnutí úveru (hypotekárny úver i úver spotrebný) jej bol poskytnutý za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti. Druhý úver poskytnutý žalobkyni na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bol žalobkyni poskytnutý za účelom investície do nehnuteľnosti. Konštatoval, že v danom prípade sa zák. č. 258/2001 Z.z. na uzavreté zmluvy nevzťahuje (vylúčené priamo zákonom v zmysle § 1 ods. 2 tohto zákona). Aj pokiaľ by sa aj jednalo o neprijateľnosť zmluvných podmienok, táto by bola podľa názoru súdu odôvodniteľná len za zvlášť výnimočných okolností. Zákon č. 527/2002 Z. z. vychádza z toho, že pred začatím dražobného konania, počas jeho priebehu až do jeho skončenia, záložný dlžník môže využiť na svoju obranu v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami úverových zmlúv množstvo právnych nástrojov vyplývajúcich či už z generálneho predpisu súkromného práva, ktorým je Občiansky zákonník, ale aj z množstva ďalších predpisov spotrebiteľského práva. Ak žalobkyňa nevyužila prostriedky právnej obrany na dosiahnutie nemožnosti, alebo prerušenia výkonu záložného práva zo strany veriteľa pred začatím, alebo v priebehu výkonu záložného práva a to bez preukázania vážnych osobných objektívnych prekážok, tak uplatnenie prostriedkov na svoju ochranu po skončení výkonu záložného práva, aj rozsah následnej nápravy proti výkonu záložného práva má značne obmedzený.

7. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobkyňa napriek tomu, že príkladmo označila neprijateľné zmluvné podmienky, u žiadnej z nich neoznačila ani nepredložila také dôkazy, ktorými by preukázala, že úverová zmluva je od počiatku absolútne neplatným právnym úkonom. Jej tvrdenie, že Zmluva o financovaní bývania nemá náležitosti zmluvy o úvere, tieto sú obsiahnuté v prílohe nazvanej Základné podmienky úveru, kde však nie sú uvedené žiadne splátky, teda nie je jasné, ako záložný veriteľ, dospel k tomu, že žalobkyňa je v omeškaní, a navyše v zmluve nebola dohodnutá mimoriadna splatnosť úveru, súd hodnotil len ako účelovú obranu. Poukázal na to, že priamo v čl. 1 Úvodných ustanovení Zmluvy o financovaní bývania je v bode 1.1 uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú všetky jej prílohy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby (Obchodné podmienky) a Základné podmienky úveru. Nič na tom nemení skutočnosť, že nie sú podpísané, keďže sú spolu zviazané a tvoria neoddeliteľný celok. Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu, ak spolunáležitost' jednotlivých listín nie je sporná.

8. Dôvodil, že žalobkyňa svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretých zmlúv poznala, boli jej známe termíny a lehoty splatnosti úverov aj ich výška. Dokonca svoje povinnosti plnila, podľa pripojeného výpisu uhradených splátok žalobkyňa splátky riadne splácala od 15.06.2009 do roku 2012, kým sa nedostala do finančných problémov. Keď sa žalobkyňa dostala do omeškania, dňa 21.03.2013 jej bol zaslaný pokus o zmier a následne dňa 21.05.2013 aj výzva na predčasné splatenie úveru v zmysle čl. XI. bod 1 a 2 Všeobecných obchodných podmienok a § 27 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade Výzvu na predčasné splatenie úveru žalobkyni doručil, keďže žalobkyňa túto výzvu pripojila priamo k žalobe. Žalobkyňa bola vyzvaná, aby do 10 dní od doručenia výzvy uhradila nedoplatok zo Zmluvy o financovaní bývania, ktorý predstavoval sumu 29.859,09 Eur, z toho istina 28.655,46 Eur a zo Zmluvy o spotrebnom úvere sumu 4.153,67 Eur, z toho istina 4.076,04 Eur. Žalovaný v 1. rade okamžite nepristúpil k vymáhaniu pohľadávky. Na žiadosť žalobkyne jej bol dňa 21.05.2013 poskytnutý mimoriadny splátkový kalendár, z ktorého žalobkyňa uhradila dve splátky. Aj po prvom kole dražby bol žalovaný v 1. rade k žalobkyni ústretový a dňa 23.02.2015, v zastúpení žalovaným v 2. rade, došlo k uzavretiu ďalšej Dohody o úhrade záväzku formou splátkového kalendára. Žalobkyňa ani túto

dohodu neplnila. Súd preto uzavrel, že nebolo preukázané, že by žalovaný v 1. rade istivým, alebo inak obzvlášť závažným spôsobom odporujúcim právnej úprave na ochranu spotrebiteľa, alebo zákonu o spotrebiteľských úveroch, postupoval v rozpore s dobrými mravmi a so zjavným úmyslom spôsobiť žalobkyni, ako dlžníčke, závažnú majetkovú ujmu a sebe neprimeranú majetkovú výhodu. Súd pritom prihliadal aj na mieru porušenia povinností z uzavretých zmlúv zo strany žalobkyne, ako dlžníčky. Súd nezistil, že by žalovaný v 1. rade, ako veriteľ, postavenie žalobkyne, ako záložnej dlžníčky zneužil svojim obzvlášť závažným nekalým konaním, ktoré by odporovalo dobrým mravom. Naopak, žalovaný v 1. rade bol vo vzťahu k žalobkyni po dobu trvania záväzkového vzťahu ústretový, nezneužil svoje postavenie, pokiaľ ide o výšku a návratnosť úveru.

9. Žalobkyňa sama potvrdila, že úver nesplácala, dostala sa do finančných problémov a vedie sa voči nej viacero súdnych konaní (11) pre neplatenie záväzkov. Z LV č. XXXX k.ú, M., na byte č. XX, ktorého vlastníkom pred vykonaním dobrovoľnej dražby bola žalobkyňa, i z notárskej zápisnice o priebehu dobrovoľnej dražby je evidentné, že voči žalobkyni je vedených množstvo exekúcií. V tejto súvislosti súd konštatoval, že pre takéto prípady platná právna úprava chráni veriteľa možnosťou uspokojenia nároku voči dlžníkovi záložným právom a jeho výkonom. Inak by inštitúcia zabezpečenia splnenia záväzkov záložným právom nemala žiadne opodstatnenie, pričom ide o významný nástroj, bez ktorého by získanie prostriedkov na zabezpečenie takej základnej životnej potreby ako je bývanie, alebo aj zabezpečenie príjmov z podnikateľskej, alebo inej činnosti na základné životné potreby nemohlo byť dosiahnuteľné.

10. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, týkajúcu sa rozporu slovenskej právnej úpravy výkonu záložného práva podľa § 151j Občianskeho zákonníka v spojení s inštitútom dobrovoľnej dražby podľa zák. č. 527/2002 Z.z. ZoDD s Ústavou SR (č.l. 19 a č.l. 20) a rozporu s právom Európskej únie, súd vychádzal z úvahy, že ustanovenie § 151j Občianskeho zákonníka v spojení so zák. č. 527/2002 Z.z. nie je v žiadnom rozpore s obsahom ústavnej úpravy základných ľudských práva a slobôd v č.l. 19 a 20 Ústavy SR. Výkon záložného práva podľa § 151j Občianskeho zákonníka je jedným zo základných inštitútov zabezpečenia záväzkov v našom právnom poriadku a táto nezasahuje do ľudských práv žalobkyne, do práva na ľudskú dôstojnosť, práva na osobnú česť, dobrú povesť a ochranu mena. Žalobkyňou rozporovaný inštitút slovenského právneho poriadku ani neobmedzuje právo žalobkyne na jej ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a nezasahuje ani do práva žalobkyne vlastníť majetok. Tvrdenie žalobkyne, že zákonná úprava výkonu záložného práva je v rozpore s právom Európskej únie vyvracia práve žalobkyňou predložené súdneho rozhodnutie Kušionová c/a SMART Capital, a.s.. Tvrdenie žalobkyne, že by výkon záložného práva akokoľvek poškodzoval práva spotrebiteľov, údajne podporený európskou i vnútroštátnou judikatúrou s ohľadom na právne závery generálneho prokurátora v prípade Macinský/Macinská (sp. zn. C-482/12), či závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v prípade Kušionová c/a SMART Capital, a.s., (sp. zn. C-34/13), nemajú opodstatnenie, ani právny základ.

11. o trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovaným v 1., 2. a 3. rade, ktorí mali v konaní úspech, priznal plnú náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspešná nebola.

12. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/,b/,d/,e/,f/,g/,h/ CSP, pretože neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

13. V prvom rade namietala záver súdu, podľa ktorého nedošlo k porušeniu zásady proporcionality dôvodiac, že došlo k výraznému podhodnoteniu nehnuteľnosti súdnou znalkyňou. Ako druhé namietala, že záložná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, pričom v danom prípade nebola individuálne dojednaná a uviedla, že ona mala záujem výlučne o úver, nie o to, aby založila svoje nehnuteľnosti, poukázala na ust. § 37 OZ. Namietala, že súd sa s týmto jej tvrdením vôbec nevysporiadal, a preto rozsudok riadne neodôvodnil, rozsudok je teda nepreskúmateľný. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 23/2014, v ktorom vyslovil názor, že rozsah prostriedkov následnej nápravy proti

výkonu záložného práva je obmedzený v podstate len na žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby a takáto následná prípadná obrana záložcu je podstatne sťažená. Namietala preto, že súd prvej inštancie bol povinný preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré žalobkyňa poukazovala a upriamila pozornosť na rozsudok ESD Kušionová/Smart Capital. Pretože, podľa názoru žalobkyne, sa súd prvej inštancie napádanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami nezaoberal, neodôvodnil riadne svoje rozhodnutie, a preto je rozsudok nepreskúmateľný. Zároveň namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s jej tvrdením o tom, že zmluva o financovaní bývania nemá náležitosti zmluvy o úvere, ani s jej námietkou, že náležitosti zmluvy o úvere sú obsiahnuté iba v základných podmienkach úveru, v ktorých však absentuje informácia o splátkach úveru, a teda nie je jasné, ako mohlo dôjsť k jeho zosplateniu. Rovnako sa nezaoberal jej argumentáciou, že základné podmienky úveru nie sú opatrené jej podpisom. Aj z tohto dôvodu je podľa žalobkyne rozsudok nepreskúmateľný. Napokon namietla, že súd prvej inštancie nevyhovel jej návrhu na doplnenie dokazovania vyžiadaním dražobného spisu od žalovaných, ktorý musí obsahovať listiny s podstatnými náležitosťami tak, aby sa dražba vôbec mohla začať, napríklad zmluvu o vykonaní dražby, s ktorou mala mať žalobkyňa možnosť sa oboznámiť. Poukázala na to, že sa môže v tomto prípade jednať napríklad o situáciu, kedy zmluva o výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou nemusí obsahovať obligatórne náležitosti, preto by nebola platne uzatvorená, s čím sa súd prvej inštancie nevysporiadal, v tomto smere nevykonával riadne dokazovanie a svojím postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne poukázal na to, že táto sa pôvodne domáhala zdržania sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, ktorú žalobu odôvodnila podhodnotením nehnuteľností, údajnými neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmluve o financovaní bývania, údajnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (v časti spotrebného úveru) s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 a tým, že výkonom záložného práva by došlo k neprimeranému zásahu do práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život žalobkyne. Zdôraznil, že návrh, ktorým žiadala zmenu žalobného petitu, a teda určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby dostatočne neodôvodnila, pretože dôvody neplatnosti dobrovoľnej dražby nešpecifikovala. Žalobkyňa ani v pôvodnej žalobe, ani v podaní zo dňa 23.7.2015, ktorým žiadala zmenu petitu neuviedla žiadne konkrétne porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách s výnimkou výrazného podhodnotenia nehnuteľností. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/233/2010, v zmysle ktorého určenie výšky ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby. Ďalej poukázal na to, že zmluva o financovaní bývania má všetky náležitosti požadované zákonom, nakoľko sa na ňu nevzťahuje zák. č. 58/2001 Z.z.. Zdôraznil, že v zmysle ust. § 21 ods.2 Zákona o dobrovoľných dražbách, žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby možno podať len z dôvodu porušenia zákona o dobrovoľných dražbách a v prípade spochybnenia platnosti záložnej zmluvy, t.j. nie v prípade neplatnosti úverovej zmluvy. Ďalej zdôraznil, že novelou Občianskeho zákonníka č. 106/2014 Z.z. došlo k jednoznačnému určeniu spôsobu výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou ako spôsobu prípustnému pre uspokojenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods.10 OZ v znení novely vykonanej zák. č. 106/2014 Z.z.). Dôvod uvádzaný žalobkyňou v odvolaní, že záložná zmluva nebola individuálne dojednaná a tvrdenie, že nemala záujem uzatvoriť záložnú zmluvu iba zmluvu o úvere sú len jej všeobecnými tvrdeniami, ktoré žalobkyňa ničím nepreukázala. Napokon zdôraznil, že dôvody údajnej neplatnosti záložnej zmluvy (ktoré mali byť uvedené v podaní z 13.11.2015) žalobkyňa uplatnila až po uplynutí prekluzívnej 3-mesačnej lehoty podľa ust. § 21 ods.2 Zákona o dobrovoľných dražbách (dražba sa uskutočnila 14.7.2015). Žalovaný v 1.rade teda navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

15. Žalovaný v 3.rade v písomnom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov odvolacieho konania majúca za to, že súd prvej inštancie vykonával rozsiahle dokazovanie a dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Žalovaná opakovane uviedla skutočnosti, ktoré uvádzala v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa tento náležitým spôsobom vysporiadal. Za nesprávne považuje tvrdenie žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a o jeho nepreskúmateľnosti.

16. Žalovaný v 2. rade ostal v odvolacom konaní nečinný.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas

oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, teda preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

18. Odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.júna 2019 o 09.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.6.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

20. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. a/, b/,d/,e/, f/, g/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky (a), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (t.j. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie

skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštalácie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštalácie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštalácie.

25. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštalácie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

26. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštalácie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

27. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

28. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

29. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

30. Súd prvej inštalácie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

32. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštalácie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

33. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné:

34. Preskúmvacia činnosť odvolacieho súdu zahŕňa v sebe skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak z hmotnoprávneho hľadiska, ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávnych predpisov. Rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods.2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozsudku a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

35. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti naplňa. Odôvodnenie rozsudku je dostatočné, pretože súd sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu ozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení vyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Podal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávnych zákonných ustanovení. Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je obhájiteľné, nie je arbitrárne a rozsudok je preskúmateľný.

36. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, 3e) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, 3f) ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.)

37. Podľa § 12 ods. 1 až 5 ZoDD, dražobník zaistí ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a čase konania dražby. Ak ide o nehnuteľnosť, podnik, jeho časť alebo o kultúrnu pamiatku alebo je vlastníkom dražby územný samosprávny celok alebo orgán štátnej správy, musí byť cena predmetu dražby určená znaleckým posudkom, ktorý nesmie byť v deň konania dražby starší ako šesť mesiacov. Znalec ohodnotí aj závady, ktoré v dôsledku prechodu vlastníctva alebo iného práva nezaniknú, a upraví príslušným spôsobom odhad ceny. Vlastník predmetu dražby, ako aj osoba, ktorá má predmet dražby v držbe, alebo nájomca sú povinní po predchádzajúcej výzve v čase určenom v tejto výzve umožniť vykonanie ohodnotenia, ako aj obhliadku predmetu dražby. Doba obhliadky musí byť vo výzve ustanovení s prihliadnutím na charakter draženej veci, pri nehnuteľnostiach spravidla tri týždne po odoslaní výzvy. Ak osoba, ktorá má predmet dražby v držbe, neumožní vykonanie ohodnotenia predmetu dražby, ohodnotenie možno vykonať z dostupných údajov, ktoré má dražobník k dispozícii. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, dražobník zašle vlastníčkovi predmetu dražby znalecký posudok a to najneskôr 30 dní pred dňom konania dražby. Vlastník predmetu dražby je oprávnený do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku podľa odseku 4 vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a prípadne žiadať vyhotoviť znalecký posudok iným znalcom. Dražobník je povinný sa so vznesenými námietkami písomne vysporiadať a najneskôr päť pracovných dní pred konaním dražby zaslať vlastníčkovi predmetu dražby písomnú odpoveď. Ak vlastník predmetu dražby žiada vyhotoviť nový znalecký posudok, zabezpečí dražobník znalecký posudok bezodkladne do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti od iného znalca.

38. Podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. (ZoDD), v znení účinnom ku dňu konania dražby, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; 12b) v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

39. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalobkyňa nepreukázala absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere a tým aj záložnej zmluvy a ani odvolací súd nevzhladol dôvody absolútnej neplatnosti záložnej zmluvy ani zmluvy o úvere, ktorú neplatnosť musí skúmať ex offio. Neobstojí argumentácia žalobkyne o povinnosti súdu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok v úverovej zmluve, pretože v tomto konaní sa rozhoduje o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle predpokladaného porušenia ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré má za následok neplatnosť dražby, ak sa jej oprávnená osoba dovolá v zákonom stanovenej 3-mesačnej prekluzívnej lehote. Takéto porušenie v spore zistené nebolo. Žalobkyňa mala možnosť podať žalobu o určenie prípadných neprijateľných podmienok v úverovej zmluve, čo neurobila rovnako ako nevyužila ani právo podľa § 12 ods.4 zák. č. 527/2002 Z.z. do 10 pracovných dní od doručenia znaleckého posudku vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnotenému predmetu dražby ani nepožiadala o vyhotovenie znaleckého posudku iným znalcom.

40. V súvislosti s prípadnou existenciou neprijateľných zmluvných podmienok odvolací súd poukazuje na to, že takéto zistenie (neprijateľných zmluvných podmienok) by mohlo mať za následok neplatnosť niektorých zmluvných dojednaní, nie však zmluvy ako celku (rozhodnutie súdneho dvora EÚ C34/13, kde bol pripustený výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou aj vtedy, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky).

41. Argumentácia žalobkyne ústavnými princípmi ochrany jej obydlia, vlastníckeho práva, práva na súkromie nebola doložená výnimočnými okolnosťami spočívajúcimi v majetkových a osobných pomeroch žalobkyne. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že ak sa nejedná o výnimočné okolnosti nemožno uprednostňovať právo žalobkyne na ochranu obydlia pred právom veriteľa zákonným spôsobom domôcť sa svojho práva na zákonné vymoženie pohľadávky.

42. Súd prvej inštancie správne prihliadal aj na mieru porušenia povinností z uzavretých zmlúv zo strany žalobkyne, ako dlžníčky a poukázal na to, že žalobkyňa svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretých zmlúv poznala, boli jej známe termíny a lehoty splatnosti úverov aj ich výška a svoje povinnosti spočiatku plnila. Keď sa žalobkyňa dostala do omeškania, dňa 21.03.2013 jej bol pred výzvou na predčasné splatenie úveru zaslaný pokus o zmier. Zároveň žalovaný v 1. rade okamžite nepristúpil k vymáhaniu pohľadávky. Na žiadosť žalobkyne jej bol dňa 21.05.2013 poskytnutý mimoriadny splátkový kalendár, z ktorého žalobkyňa uhradila dve splátky. Aj po prvom kole dražby bol žalovaný v 1. rade k žalobkyni ústretový a dňa 23.02.2015, v zastúpení žalovaným v 2. rade, došlo k uzavretiu ďalšej Dohody o úhrade záväzku formou splátkového kalendára. Žalobkyňa ani túto dohodu neplnila. Súd preto dôvodne uzavrel, že žalovaný v 1. rade nekonal ľstivým, alebo inak obzvlášť závažným spôsobom odporujúcim právnej úprave na ochranu spotrebiteľa, alebo zákonu o spotrebiteľských úveroch, nepostupoval v rozpore s dobrými mravmi a so zjavným úmyslom spôsobiť žalobkyni, ako dlžníčke, závažnú majetkovú ujmu a sebe neprimeranú majetkovú výhodu. Správne je aj konštatovanie, že žalovaný v 1. rade, ako veriteľ, postavenie žalobkyne, ako záložnej dlžníčky nezneužil a nekonal v rozpore s dobrými mravmi. Naopak, žalovaný v 1. rade bol vo vzťahu k žalobkyni po dobu trvania záväzkového vzťahu ústretový, nezneužil svoje postavenie, pokiaľ ide o výšku a návratnosť úveru.

43. Dostatočným spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s námietkou žalobkyne vychádzajúcou z úvahy, že ustanovenie § 151j Občianskeho zákonníka v spojení so zák. č. 527/2002 Z.z. nie je v žiadnom rozpore s obsahom ústavnej úpravy základných ľudských práva a slobôd v čl. 19 a 20 Ústavy SR. Výkon záložného práva podľa § 151j Občianskeho zákonníka je jedným zo základných inštitútov zabezpečenia záväzkov v našom právnom poriadku a táto nezasahuje do ľudských práv žalobkyne, do práva na ľudskú dôstojnosť, práva na osobnú česť, dobrú povesť a ochranu mena. Žalobkyňou rozporovaný inštitút slovenského právneho poriadku ani neobmedzuje právo žalobkyne na

jej ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a nezasahuje ani do práva žalobkyne vlastníť majetok. Tvrdenie žalobkyne, že zákonná úprava výkonu záložného práva je v rozpore s právom Európskej únie vyvracia práve žalobkyňou predložené súdne rozhodnutie Kušionová c/a SMART Capital, a.s.. Tvrdenie žalobkyne, že by výkon záložného práva akokoľvek poškodzoval práva spotrebiteľov, údajne podporený európskou i vnútroštátnou judikatúrou s ohľadom na právne závery generálneho prokurátora v prípade Macinský/Macinská (sp. zn. C-482/12), či závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v prípade Kušionová c/a SMART Capital, a.s., (sp. zn. C-34/13), nemajú opodstatnenie, ani právny základ. Odvolací súd sa s týmto názorom plne stotožňuje.

44. Žalovaný v 1. rade správne poukázal na to, že právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu, s výnimkou prípadu, že dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu. Takáto výnimka v preskúmvanej veci tvrdená nebola. Lehota 3 mesiacov uvedená v citovanom ustanovení má prekluzívny charakter. Jej uplynutím dôjde k zániku práva, pričom súd je povinný prihliadať na takýto zánik práva, aj keď to dlžník nenamietá. Preklúzia ako taká je upravená v ustanovení § 583 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie má všeobecnú platnosť pre celé súkromné právo. Použije sa preto aj v preskúmvanej veci.

45. V tejto súvislosti nadobúda na právnom význame pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností ako nevyhnutná podmienka riadne podaného návrhu na začatie súdneho konania. Opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia. Navrhovateľ tak musí v návrhu jasne, stručne a zrozumiteľne (pritom však nezameniteľne) uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie, či ohrozenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní. Takto uvedený skutkový dej potom môže, no nemusí žalobca subsumovať pod hypotézu príslušnej právnej normy. Je totiž v konečnom dôsledku výlučným právom súdu na právne posúdenie zisteného skutkového stavu, a teda na aplikáciu a interpretáciu hmotného práva. To platí vo zvýšenej miere v prípade, že takéto tvrdenie skutočností tvoriacich predmet konania sa malo uskutočniť v priebehu prekluzívnej lehoty.

46. Odvolací súd však poukazuje na rozhodnutie NS SR 8 Cdo 58/2018, ktoré rieši doposiaľ neriešenú otázku, či možno žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podanú v 3 mesačnej prekluzívnej lehote podľa § 21 ods. 2 veta druhá zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, považovať za včas podanú i vo vzťahu k dôvodu neplatnosti dražby, ktorý žalobcovia neuviedli v žalobe, ale až v priebehu súdneho konania, t. j. po uplynutí tejto lehoty. Odvolací súd má za to, že aj keď neplatnosť dražby môže byť vyslovená len z dôvodov uvedených v cit. ustanovení (t. j. z dôvodov porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách), zákon pre ich uplatnenie na súde žiadnu lehotu neustanovuje. Ak bolo v stanovenej (3 mesačnej) lehote začaté konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, môže žalobca dôvody, pre ktoré považuje dražbu za neplatnú, označiť (tvrdiť) nielen v žalobe, prípadne pred uplynutím 3 mesačnej lehoty uvedenej v § 21 ods. 2 ZDD, ale aj kedykoľvek počas konania (samozrejme len vtedy, ak tomu nebráni koncentrácia konania alebo v odvolacom konaní systém neúplnej apelácie), a súd môže vysloviť (určiť) neplatnosť dobrovoľnej dražby nielen z dôvodov, ktoré boli v priebehu konania tvrdené, ale i ktoré vyšli v konaní inak najavo, aj keď ich žiadna zo strán sporu neoznačila (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 11. apríla 2006, sp. zn. 21 Cdo 1679/2005). V konaní o neplatnosť dražby podľa § 21 ods. 2 ZDD tak súdu nič nebráni vysloviť neplatnosť dražby na základe i takej skutkovej okolnosti, ktorú síce žalobca v žalobe uviedol, hoci výslovne nenamietal jej rozpor so zákonom, ani ju výslovne neoznačil za dôvod neplatnosti dražby; takýto postup nenarúša kontradiktórnosť konania a s tým spojenú zásadu rovnosti strán sporu, súd tu nepomáha jednej zo strán sporu v uplatňovaní jej práv (nedopĺňa jej žalobný "prednes" a nevyhľadáva za ňu "rozhodujúce skutočnosti", ani nemení ňou uplatnené právo), ale vykonáva to, čo je jeho výlučnou úlohou, teda aplikáciu práva na zistený skutkový stav. Lehota uvedená v § 21 ods. 2 ZDD teda slúži k uplatneniu práva na vyslovenie (určenie) neplatnosti dobrovoľnej dražby a nie aj na vymedzenie jednotlivých dôvodov tejto neplatnosti. Ak teda došlo v stanovenej lehote k začatiu konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, žalobca môže aj po uplynutí 3 mesačnej prekluzívnej lehoty namietat' i ďalšie dôvody jej neplatnosti.

47. Odvolací súd riadiac sa názorom NS SR vyslovenom v uvedenom rozhodnutí prihliadal na všetky žalobkyňou uvádzané dôvody tvrdenej neplatnosti dražby, avšak dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala naplnenie žiadneho z ňou uvádzaných dôvodov, pre ktoré považuje dražbu za neplatnú. Nepreukázala absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere a tým aj záložnej zmluvy a ani odvolací súd nevzhladol dôvody absolútnej neplatnosti záložnej zmluvy ani zmluvy o úvere. Ako

nedôvodné odvolací súd vyhodnotil námietky žalobkyne týkajúce sa porušenia zásady proporcionality, nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (jeho nepreskúmateľnosti) ako aj tvrdeného nedostatočného dokazovania.

48. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania potvrdil.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešným žalovaným v 1., 2. a 3. rade, avšak žalovanému v 2. rade preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd rozhodol tak, že priznal žalovaným v 1. a 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).